

31-07-2026

มอร์นิ่ง มูร์ลี

โอม ซานติ

บัพดาตา

มธุบัน

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ชีพบาบาไม่ได้คาดหวังให้ลูกๆ ของท่านรับใช้ท่านเมื่อท่านแก่ชรา ท่านไม่เคยกลับมาแก่ชรา เพียงพอเท่านั้นคือผู้รับใช้ที่เห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่น
- คำถาม:** ชีพบาบา เจ้าผู้ไร้เดียงสาเป็นลูกคำที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของลูกๆ ทั้งหมดอย่างไร?
- คำตอบ:** บาบาวุฒา: พ่อเป็นลูกคำที่ไร้เดียงสาเช่นนี้ที่พ่อซื้อสิ่งเก่าๆ ทั้งหมดที่ลูกมีและในการตอนแทน พ่อให้ทุกสิ่งใหม่แก่ลูก ลูกพูดว่า: “บาบา ร่างกาย จิตใจและทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดนี้เป็นของท่าน” ในการตอบแทนลูกจะได้รับร่างกายที่สวยงามและความมั่งคั่งที่ไม่มีขีดจำกัด
- เพลง:** ไม่มีใครพิเศษสุดเท่าพระพระเจ้าผู้ไร้เดียงสา

โอม ซานติ พวกเขาร้องเพลงนี้ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พ่อบอกความหมายของเพลงทั้งหมดที่เป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธาแก่ลูก ลูกๆ เข้าใจด้วยเช่นกันว่าใครที่ถูกเรียกว่าเจ้าผู้ไร้เดียงสา เทพไม่สามารถถูกเรียกว่าเป็นเจ้าผู้ไร้เดียงสา ได้มีการจดจำกันว่าสุดามาให้ชาวสองกำมือและได้รับปราสาทราชวังเป็นการตอบแทน แต่เป็นเวลานานเท่าไร? เป็นเวลา 21 ชาติเกิด ลูกๆ เข้าใจว่าพ่อได้มาอย่างแท้จริงและให้ปราสาทราชวังที่ประดับประดาด้วยเพชรพลอยแก่ชาวบารัต เพื่อเป็นการตอบแทนสำหรับอะไร? ลูกๆ พูดว่า: “บาบา ร่างกาย จิตใจและทรัพย์สินสมบัตินี้ทั้งหมดเป็นของท่าน ทั้งหมดนี้เป็นท่านที่ให้ไว้” เมื่อบางคนมีลูก พวกเขาวุฒาว่าพระเจ้าได้ให้ลูกคนนั้น พวกเขามักจะทักทายว่าพระเจ้าให้ทรัพย์สินสมบัติแก่พวกเขา ใครพูดเช่นนั้น? ดวงวิญญาณ พระเจ้า นั่นคือพ่อได้ให้สิ่งนั้น พ่อพูดว่า: ลูกต้องให้ทุกสิ่งแก่บาบาในเวลานี้ เพื่อเป็นการตอบแทน พ่อจะโยกย้ายลูกไปสู่ร่างที่สวยงามและให้ทรัพย์สินสมบัติที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก อย่างไรก็ตามท่านได้ให้สิ่งนั้นแก่ใคร? ท่านได้ให้สิ่งนั้นแก่ลูกๆ อย่างแน่นอน ลูกได้รับทรัพย์สินสมบัติเป็นเวลาชั่วคราจากพ่อทางร่างของลูก พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดได้ให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดแก่เรา พ่ออธิบายว่า: มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนระหว่างความเลื่อมใสศรัทธาและความรู้ ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาลูกได้รับทุกสิ่งเป็นเวลาชั่วครา เมื่อลูกมีทรัพย์สินสมบัติลูกก็มีความสุข อย่างไรก็ตามเมื่อคนไม่มีเงินเขาก็ประสบกับความทุกข์มากมาย ลูกๆ รู้ว่าบาบาได้ให้ทรัพย์สินสมบัติที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูกและเหตุนี้เองลูกจึงประสบกับความสุข ไม่มีการขาดความสุขในดินแดนแห่งความสุข พวกเราทั้งหมดมีอาณาจักรของเราเอง ที่ถูกเรียกว่าอาศรมของการครองเรือนที่บริสุทธิ์ พ่อฉันไร้เดียงสามาก ดูลิ่วท่านรับอะไรจากลูกและท่านให้อะไรแก่ลูกเป็นการตอบแทน! พ่อเป็นลูกคำที่ดีเช่นนั้น ถึงอย่างไรพ่อก็เป็นลูกคำของลูกของเขายูแล้ว: ทันทีที่ลูกเกิดมาทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดของพ่อก็จะเป็นของเขา ลูกคำอื่นๆ นั้นมีขีดจำกัด ในขณะที่ผู้เดียวนี้คือเจ้าผู้ไร้เดียงสาที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านคือลูกคำของลูกๆ ที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อพูดว่า: พ่อมาจากอาณาเขตสูงสุด พ่อรับทุกสิ่งเก่าที่ลูกมีและให้ทุกสิ่งใหม่แก่ลูกในโลกใหม่ เหตุนี้เองท่านจึงถูกเรียกว่าผู้ประทาน ไม่มีผู้ประทานอื่นใดเป็นเหมือนกับผู้เดียวนั้น ท่านทำงานรับใช้ที่เห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่น พ่อพูดว่า: พ่อเห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่น พ่อไม่มีความคาดหวังใด พ่อไม่ได้พูดว่าเป็นหน้าที่ของลูกๆ ที่จะต้องดูแลพ่อที่แก่ชราของลูกเพราะพ่อฉันได้ดูแลลูกมา ไม่เลย เป็นกฎที่ลูกๆ นั้นต้องดูแลพ่อของพวกเขาเมื่อพ่อเขาแก่ชรา พ่อฉันไม่เคยแก่ ท่านเยาว์วัยอยู่เสมอ ดวงวิญญาณไม่มีวันแก่ ลูกๆ รู้ว่าพ่อทางร่างก็คาดหวังว่าลูกๆ ของเขาจะรับใช้เขาเมื่อเขาแก่ชรา แม้ว่าเขาจะมอบทุกสิ่งให้แก่ลูกๆ ของเขาไปแล้ว เขาก็ยังคงรับการรับใช้จากลูกๆ ของเขา ชีพบาบาพูดว่า: พ่ออยู่เหนือผลกระทบของประสบการณ์ของสิ่งใดๆ (อะไบคตา) พ่อไม่เคยรับประทานอะไร พ่อแค่มาให้ความรู้แก่ลูกๆ จิตวิญญาณสูงสุดหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกจิตวิญญาณ เป็นจิตวิญญาณที่รับฟังและทำทุกสิ่ง จิตวิญญาณนำเสนอและเขาได้รับร่างกาย

บนพื้นฐานของสันสการ์นั้น มนุษย์ที่ที่มีความคิดเห็นมากมาย บางคนพูดว่าแต่ละจิตวิญญาณ (ดวงวิญญาณ) เป็นพระเจ้าและมีภูมิคุ้มกันต่อผลของการกระทำ พวกเขาพูดด้วยเช่นกันว่าดวงวิญญาณนั้นมีภูมิคุ้มกันต่อผลของการกระทำ ถ้าดวงวิญญาณมีภูมิคุ้มกันต่อผลของการกระทำแล้วทำไมพวกเขาก็พูดว่า: “ดวงวิญญาณบาปและดวงวิญญาณบุญ?” ถ้าดวงวิญญาณมีภูมิคุ้มกันต่อผลของการกระทำก็ควรจะกล่าวว่า “ร่างที่เป็นบาปและร่างที่เป็นบุญ” เวลาที่ลูกๆรู้ว่าพ่อทางจิตของดวงวิญญาณกำลังสอนลูกจิตวิญญาณผ่านร่างนี้ พวกเขาปลุกเรียกดวงวิญญาณ พวกเขาพูดว่า: “ดวงวิญญาณของพ่อของฉันได้มาที่นี่และลืมนี่” เป็นดวงวิญญาณที่ลืมนี่ทุกอย่าง พ่อไม่ได้พูดเช่นนั้น ท่านอยู่เหนือประสบการณ์ใดๆ (อะโบบิต้า) เมื่อดวงวิญญาณมาถึงก็คือพรหมณ์ผู้ที่ได้รับอาหาร ดวงวิญญาณต้องเข้าไปในใครบางคน การเลี้ยงอาหารพรหมณ์เป็นเรื่องธรรมดาในบาร์ต พวกเขาปลุกเรียกดวงวิญญาณมาและแล้วก็ถามดวงวิญญาณหลายสิ่ง คำตอบบางส่วนที่พวกเขาได้รับกลับกลายเป็นว่าลูกต้อง การเลี้ยงอาหารแก่ดวงวิญญาณที่ล่องลับไปแล้วนั้นถูกกำหนดไว้แล้วในละครด้วยเช่นกัน ลูกไม่ควรแปลกใจกับสิ่งนี้ พ่อบอกความลับของละครแก่ลูกโดยสังเขป ท่านไม่สามารถให้คำอธิบายโดยรายละเอียดของละครได้ ต้องใช้เวลาหลายปีที่จะอธิบายเกี่ยวกับแต่ละคน ลูกๆ ได้รับการสอนที่ง่ายดายเช่นนี้ มีเพลงที่ร้องว่า: “โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา มาและชำระเราให้บริสุทธิ์!” ชื่อของท่านคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ บราห์มา วิษณุ และชางกา ไม่สามารถถูกเรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้ มีเพียงพ่อเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์และผู้ปลดปล่อย ท่านนั้นถูกเรียกว่าผู้จัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุขด้วยเช่นกัน ท่านไม่มีตัวตนไปและดูวัดชีวาแล้วลูกจะเห็นสัญลักษณ์รูปไข่วงรีที่นั่น ท่านคงอยู่ในรูปที่มีชีวิตอย่างแน่นอน ด้วยเหตุนี้เองท่านจึงได้รับการกราบไหว้บูชา เทพคงอยู่ในรูปที่มีชีวิตของเขาด้วยเช่นกัน และเหตุนี้เองพวกเขาจึงได้รับการยกย่อง เนห์รูเคยคงอยู่ในรูปที่มีชีวิต และเหตุนี้เองผู้คนจึงเก็บภาพถ่ายของเขาไว้และยกย่องเขา เมื่อใครบางคนได้ทำสิ่งดีในช่วงชีวิตของเขา ผู้คนก็สร้างรูปปั้นของบุคคลนั้นและยกย่องเขา เพียงผู้ที่บริสุทธิ์เท่านั้นที่ได้รับการกราบไหว้บูชา ไม่มีมนุษย์ใดควรได้รับการกราบไหว้บูชา พวกเขาไม่ควรได้รับการกราบไหว้บูชา เพราะพวกเขาเกิดมาจากกิเลส เทพนั้นได้รับการกราบไหว้บูชา เพราะพวกเขาบริสุทธิ์อยู่เสมอ ลูกรู้ว่าพ่อมาและเวลานี้ได้มาอีกครั้งในยุคบรรจบพบกันเพื่อก่อตั้งสวรรค์ ต่อมาภายหลังอาณาจักรของราวันจะเริ่มต้นในยุคทองแดง เมื่ออาณาจักรของราวันเริ่มต้นขึ้น พวกเขาก็สร้างวัดแก่ชีวาในไมซ้า เวลานี้ท่านกำลังบอกความรู้ี้ในรูปที่มีชีวิตแก่ลูก ท่านคือสัจจะและเป็นผู้มีชีวิต ผู้คนร้องเพลงสรรเสริญท่าน ผู้ที่ไม่มีตัวตนต้องการร่างกาย พ่อมาและทำให้โลกนี้ไปเป็นสวรรค์ ลูกทำความพยายามเพื่อที่จะปกครองในสวรรค์นั้น ลูกกำลังจะกลายเป็นผู้อยู่อาศัยในสวรรค์ พ่อสูงสุดที่ไม่มีตัวตน ดวงวิญญาณสูงสุด คือมหาสมุทรแห่งความรู้ แต่ท่านให้ความรู้แก่ลูกอย่างไร? ท่านพูดว่า: พ่อเข้ามาในร่างนี้ เพราะนี่คือบทบาทของพ่อในละคร พ่อรับการคำจูนของวัตถุธาตุ พ่อเข้ามาในผู้หนึ่งผู้เป็นอันดับหนึ่ง และเวลานี้อยู่ในตอนท้ายของชาติเกิดสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของเขา และพ่อได้ตั้งชื่อให้เขาว่าราห์มา ในตอนแรกเมื่อลูกทั้งหมดอยู่ในบัตติ (เตาอบ) ได้มีการตั้งชื่อให้กับลูกหลายคน อย่างไรก็ตามหลายคนก็ได้จากไป ดังนั้นจะมีประโยชน์อะไรในการตั้งชื่อให้กับพวกเขา? ถ้าลูกได้ยินชื่อเหล่านั้น ลูกก็จะประหลาดใจ ชื่อที่น่าสนกสนานมากมายได้มีการให้ไว้แก่ทุกคนในครั้งเดียว ผู้นำศาสนเคยนำชื่อต่างๆมา ลูกควรเก็บรายชื่อนั้นไว้อย่างแน่นอน เมื่อชั้นยาสซีมีการสละละทิ้งชื่อของพวกเขาจะเปลี่ยนไป พวกเขาจากบ้านและครอบครัวของเขาไป ลูกไม่ได้จากบ้านของลูก ลูกมาและเป็นของบราห์มาและถึงอย่างไรลูกก็เป็นของชีวาอยู่แล้ว ลูกพูดว่า “บัพดาดา” นั่นไม่ได้เกิดขึ้นเช่นนี้สำหรับชั้นยาสซี แม้ว่าพวกเขาจะเปลี่ยนชื่อของเขา แต่พวกเขาก็ไม่ได้พบกับบัพดาดา พวกเขาเพียงแค่พบกูรู หรือโยคีนั่นคือผู้สละละทิ้งที่มีชีวิตจำกัด ในขณะที่ราชาโยคีคือผู้สละละทิ้งที่ไม่มีชีวิตจำกัด ดังนั้นมีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน เป็นที่จดจำกันว่า: “ความรู้ ความเลื่อมใสศรัทธา และการวางเฉย” พวกเขาเองมีการวางเฉยเช่นกัน แต่พวกเขามีการวางเฉยในบ้านและครอบครัวของพวกเขา ในขณะที่ลูกมีการวางเฉยในทั้งโลก พวกเขาไม่เข้าใจว่าโลกนั้นเปลี่ยนไป ลูกมีการวางเฉยที่ไม่มีชีวิตจำกัด โลกนี้ต้องจบสิ้นลง โลกใหม่ลูก

สร้างขึ้นสำหรับลูก ลูกต้องไปที่นั่น แต่ลูกไม่สามารถไปที่นั่นได้โดยไม่กลับมาบริสุทธิ์ ได้สัมผัสหัวใจของลูกว่า มีอาณาจักรของเทพในโลกใหม่อย่างแท้จริง เวลานี้พ่อกำลังก่อตั้งสิ่งนั้น ลูกรู้ว่าลูกจะกลายเป็นดวงวิญญาณบุญด้วยการจดจำระลึกถึงชีพบบา สิ่งนี้ง่ายมากแต่ลูกลืมที่จะจดจำระลึกถึงท่าน ระบบและขนบธรรมเนียมประเพณีของหนทางความเลื่อมใสศรัทธานั้นแยกออกจากกันโดยสิ้นเชิง ไม่มีใครสามารถกลับบ้านได้ ทุกคนต้องกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่อย่างแน่นอน มีครั้งเดียวเท่านั้นที่จะกลับบ้าน การพูดว่าคนนั้นคนนี้ได้บรรลุถึงการหลุดพ้นเป็นนิรันดร์นั้นเป็นการพูดเท็จ พ่อพูดว่า: ไม่มีดวงวิญญาณใดสามารถกลับบ้านได้ระหว่างการละเล่น ไม่เช่นนั้นแล้วการละเล่นทั้งหมดก็จะถูกทำลาย ทุกคนต้องผ่านสภาพสะโต ราโจ และตาโมอย่าง แนนอน ผู้คนมากมายมาที่นี่เพื่อให้ได้การหลุดพ้นตลอดไป แต่ได้มีการอธิบายให้พวกเขาแล้วว่า ไม่มีสิ่งใดที่เป็นการหลุดพ้นตลอดไป ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้วเป็นนิรันดร์ไม่สามารถถูกเปลี่ยนได้ เมื่อแมลงวันบินผ่านที่นี่ มันก็จะบินผ่านที่นี่ในลักษณะเดียวกันเมื่อ 5000 ปีก่อน ลูกรู้ว่าบabanั้นไร้เดียงสาเพียงใด พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์มาจากอาณาเขตสูงสุดของท่านเพื่อเล่นบทบาท ท่านอธิบายว่าละครนี้ถูกสร้างขึ้นอย่างไรและใครเป็นนักแสดงหลักในละครนี้ พวกเขามีรายชื่อของผู้ที่มั่งคั่งที่สุดในโลกและพวกเขามีรายชื่อนั้นตามลำดับกันไป ลูกรู้ว่าใครมั่งคั่งที่สุด พวกเขาพูดว่าเป็นอเมริกา แต่ลูกรู้ว่าผู้ที่มั่งคั่งที่สุดคือลักษมีและนารายณ์เมื่อพวกเขาอยู่ในสวรรค์ ลูกกำลังทำความเข้าใจพยายามที่จะกลับมามั่งคั่งที่สุดในอนาคต นี่คือการแข่งขัน จะมีใครที่มั่งคั่งเท่ากับลักษมีและนารายณ์ไหม? พวกเขาแม้กระทั่งสร้างเรื่องราวของตะเกียงวิเศษของอาละดิน เมื่อเขาตบมือ สมบัติของคูเบอร์ก็ปรากฏขึ้น พวกเขาได้สร้างบทละครหลากหลายเช่นนั้นไว้มากมาย เวลานี้ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกจะจากร่างนี้แล้วไปสวรรค์ ลูกจะได้รับสมบัติที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อพูดว่า: เมื่อลูกจดจำพอมายาก็จะวิ่งหนีไปจากลูกอย่างสมบูรณ์ เมื่อลูกไม่จดจำพอมายาก็ตามรังควานลูก ลูกพูดว่า: “บาบา พายุมากมายของมายา มาหานั่น” อ้อชะ จดจำพ่อด้วยความรักอย่างมากแล้วพายุก็จะจากไป พวกเขาเพียงแค่สร้างบทละคร แต่ไม่มีอะไรเป็นเช่นนั้น ทุกสิ่งที่พ่อบอกลูกนั้นง่ายดายมาก เพียงจดจำพ่อแล้วอัลลอยในลูกจะถูกขจัดออกไป ท่านไม่ได้ให้ความยากลำบากอื่นใดแก่ลูก ดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ผู้ที่เปื้อนทองแท้ เวลานี้ได้กลายเป็นของปลอมและจะกลับมาเป็นทองแท้อีกครั้งด้วยไฟของการจดจำระลึกถึง ทองไม่สามารถทำให้บริสุทธิ์ได้ หากไม่ได้นำไปเผาไฟ สิ่งนี้ถูกเรียกว่าไฟโยคะ นี่เป็นเรื่องของการจดจำระลึกถึง ผู้คนเหล่านั้นสอนหฐโยคะประเภทต่างๆ มากมาย พ่อบอกลูก: จดจำพ่อในขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา ลูกจะสามารถนั่งในท่าเฉพาและจดจำพ่อได้นานแค่ไหน? ลูกต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึงในขณะที่เดินเหินและทำทุกสิ่ง แม้ว่าลูกจะป่วยลูกก็สามารถนอนลงที่นั่นและจดจำบาบา จดจำชีพบบาและดวงวงจรร แค่นี้เอง! และแล้วพวกเขาก็เขียนว่าบุคคลนั้นควรอยู่ริมฝั่งแม่น้ำคงคาที่มีน้ำทิพย์อยู่บนริมฝีปากของเขา ที่ริมฝั่งแม่น้ำคงคาลูกจะพบแต่น้ำของแม่น้ำคงคาเท่านั้น และเหตุนี้เองผู้คนจึงไปและอยู่ที่ฮาริดวาร์ พ่อพูดว่า: ลูกสามารถอยู่ที่ไหนก็ได้ แม้ว่าลูกจะป่วยก็เพียงแต่จดจำพ่อ ชีวิตนั้นควรจะออกจากร่างกายในขณะที่ลูกกำลังดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ผีกลั่นสิ่งนี้! มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนระหว่างสิ่งต่างๆของหนทางของความรู้ และสิ่งต่างๆของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ด้วยการมีการจดจำระลึกถึงพ่อ มีการบอกทหาว่า: “ผู้ที่ตายในสนามรบจะได้ไปสวรรค์” อันที่จริงนี่คือการต่อสู้รบรา พวกเขาได้แสดงกองทัพของฆราวาสและพินดาवास มีสงครามมหากาโรตะ แต่หลังจากนั้นเกิดอะไรขึ้น? ไม่มีผลลัพธ์ปรากฏออกมา พวกเขาอยู่ในความมึนงงอย่างแท้จริงและไม่เข้าใจอะไรเลย เหตุนี้เองจึงถูกเรียกว่าความมึนงงของความไม่รู้ พ่อมาเพื่อนาแสงสว่าง ท่านถูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้เดียวที่เต็มไปด้วยความรู้ เวลานี้ลูกได้รับความรู้ทั้งหมดนี้แล้ว นั่นคือโลกที่ไม่มีตัวตนที่ซึ่งลูกดวงวิญญาณทั้งหมดอาศัยอยู่ นั่นถูกเรียกว่าบราห์มันด์ด้วยเช่นกัน ผู้คนสร้างไฟบูชายัญของรูตราห์ที่เป็นเพราะลูกได้นำคุณประโยชน์มาให้แก่ผู้คนมากมายที่ลูกดวงวิญญาณได้รับการกราบไหว้บูชาพร้อมกับพ่อด้วยเช่นกัน ลูกรับใช้ทางจิตวิญญาณพร้อมกับพ่อโดยเฉพาะในบาร์ดและทั้งโลกโดยทั่วไป เหตุนี้

เองลูกๆจึงได้รับการกราบไหว้บูชาพร้อมกับพ่อด้วยเช่นกัน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะขับไล่พายุของมายา ให้จดจำพ่อด้วยความรักอย่างมาก ทำให้ดวงวิญญาณไปเป็นทองแท้ด้วยไฟของโยคะ
2. กลับมาสละละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัดและลิมโลกเก่านี้ โลกนี้กำลังเปลี่ยนแปลงและลูกจะต้องไปยังโลกใหม่นั้น ดังนั้นละทิ้งโลกเก่านี้

พร: ขอให้ลูกสะสมรายได้หลายล้านโดยการระมัดระวังในทุกย่างก้าวและดังนั้นกลายเป็นมหาเศรษฐี

พ่อเตือนลูกๆให้อยู่ในสภาพที่สูงมาก ดังนั้นเวลานี้ไม่ใช่เวลาที่ไม่ระมัดระวังแม้กระทั่งเล็กน้อย เวลานี้ด้วยการอยู่อย่างระมัดระวังในทุกย่างก้าว ด้วยการหารายได้หลายล้านในทุกย่างก้าวลูกจะกลายเป็นมหาเศรษฐี เช่นเดียวกับที่ลูกถูกเรียกว่ามีโชคดีหลายล้านเท่า ดังนั้นทำให้การกระทำของลูกกลายเป็นเช่นเดียวกันด้วย อย่าให้มีแม่แต่อย่างก้าวเดียวที่ลูกไม่ได้หารายได้หลายล้าน ดังนั้นให้รับทุกอย่างก้าวตามศรัทธาด้วยการพิจารณาล่วงหน้าอย่างระมัดระวัง อย่าได้ปะปนการกำหนดจิตใจของลูกเองกับศรัทธา

คติพจน์: รักษาจิตใจของลูกให้เป็นระเบียบและลูกจะมีสภาพของ 'มานมานะบาฟ' โดยอัตโนมัติ

***** โอม ชานติ *****

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: อยู่ในสภาพภูเขไฟ และมีประสบการณ์การจดจำระลึกถึงที่มีพลัง

เพื่อที่จะทำให้การจดจำระลึกถึงของลูกมีพลัง ในขณะที่ลูกก้าวไปสู่การขยายตัวใดๆ ให้การฝึกฝนของสภาพสาระของลูกไม่ลดลง ในการขยายตัว อย่าลืมสาระ กิน ดื่ม และทำงานรับใช้ แต่จงอย่าลืมที่จะละวาง ความพยายามทางจิตวิญญาณหมายถึงการมีการจดจำระลึกถึงที่มีพลังและอยู่ในความสัมพันธ์ของหัวใจกับพ่อเสมอ ความพยายามทางจิตวิญญาณไม่ได้หมายความว่าความเพียงแค่งในโยคะ แต่เช่นเดียวกับการนั่งทางกายภาพ หัวใจ จิตใจ และสติปัญญาของลูกต้องเชื่อมต่อกับพ่อและนั่งอยู่กับท่านอย่างสม่ำเสมอ สมาธิเช่นนี้จะจุดไฟขึ้นมาได้